

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

26 august 2016

mun.Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte - Nicolae Gordilă,

Judecători - Elena Covalenco, Iurie Diaconu,

cu participarea:

procurorului - Sergiu Crijanovschi,

avocaților - Vadim Lupan și Ghenadie Danciuc,

a judecat, în ședință închisă, recursurile declarate de avocații Gubceac Dmitrii și Dănoi Ion în numele inculpatelor Pirojoc Angela și Zaharia Eva, împotriva încheierilor Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 17 august 2016, prin care a fost admis demersul procurorului privind aplicarea măsurii preventive sub formă de arest pe un termen de 30 de zile cu eliberarea mandatului în privința inculpatelor

Pirojoc Angela Ion, născută la 28 noiembrie 1967, cu viza de domiciliu în s.Bădragii Vechi, r-nul Edineț, domiciliată temporar în or.Edineț, str.Octavian Cerempei 70

și

Zaharia Eva Trifan, născută la 23 noiembrie 1952, originară și domiciliată în s.Bădragii Vechi, r-nul Edineț.

Termenul de examinare a cauzei în recurs:

23.08.2016 - 26.08.2016.

Procedura de citare legal îndeplinită.

Inculpatele A.Pirojoc și E.Zaharia, aduse sub escortă, au susținut recursurile declarate de avocați, solicitând înlocuirea arestului cu o altă măsură preventivă, mai blândă.

Avocații V.Lupan și Gh.Danciuc, au susținut recursurile declarate, solicitând casarea încheierilor instanței de apel din 17 august 2016, prin care s-a dispus aplicarea măsurii preventive - arestul în privința inculpatelor A.Pirojoc și E.Zaharia, cu înlocuirea unei măsuri preventive mai blânde.

Procurorul Serjiu Crijanovschi, s-a pronunțat pentru respingerea recursurilor, ca neîntemeiate, cu menținerea încheierilor contestate.

Colegiul penal asupra recursurilor,

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Edineț din 25 aprilie 2016, au fost recunoscute vinovate și condamnate:

- **Pirojoc Angela** în baza art.190 alin.(5) Cod penal la 8 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții administrative de dispoziție sau organizatorico-economice pe un termen de 4 ani și 5 luni, cu executarea pedepsei în penitenciar pentru femei de tip închis. În temeiul art.84 alin.(2) Cod penal, pentru concurs de pedepse complementare, prin cumulul

parțial al acestora, i-a fost adăugată pedeapsa complementară fixată prin decizia Curții de Apel Bălți din 18.06.2013 și stabilită pedeapsa complementară definitivă de 5 ani.

- **Zaharia Eva** în baza art.190 alin.(5) Cod penal la 8 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții administrative de dispoziție sau organizatorico-economice pe un termen de 4 ani și 8 luni, cu executarea ei în penitenciar pentru femei, de tip închis. În temeiul art.84 alin.(2) Cod penal, pentru concurs de pedepse complementare, prin cumulul parțial al acestora, i-a fost adăugată pedeapsa complementară fixată prin decizia Curții de Apel Bălți din 18.06.2013 și stabilită pedeapsa complementară definitivă de 5 ani.

Totodată, a fost încetat procesul penal în privința lui Pirojoc Angela și Zaharia Eva pe episodul de însușire de la Scripnic Larisa a sumei de 374 euro, pe motiv că există o hotărâre judecătorească definitivă asupra aceleiași persoane, pentru aceeași faptă.

Acțiunile civile înaintate de părțile vătămate Secureanu Natalia, Cucu Daria, Șchiopu Veaceslav, Stepu Stela, Denisenco Vladislav, Cibotari Veronica au fost admise în principiu, urmînd ca asupra cuantumului despăgubirilor să se pronunțe instanța civilă

Măsura preventivă - obligațiunea de a nu părăsi țara a fost înlocuită cu arest preventiv pînă la intrarea sentinței în vigoare, cu luarea inculpatelor sub arest din sala de judecată.

2. Împotriva sentinței au declarat apel avocații Gh.Odobescu și D.Gubceac în numele inculpatelor E.Zaharia și A.Pirojoc, care au solicitat casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei hotărâri de achitare, pe motiv că faptele săvîrșite nu întrunesc elementele infracțiunii prevăzute de art.190 alin.(5) Cod penal, iar pe învinuirea ce ține de sustragerea banilor de la persoanele fizice, se constată că între părți au avut loc niște relații civile, care sînt confirmate prin recipise și hotărâri judecătorești.

3. În cadrul judecării cauzei în ordine de apel, procurorul a înaintat un demers, prin care a solicitat aplicarea față de inculpatele E.Zaharia și A.Pirojoc a măsurii preventive - arestul preventiv pe un termen de 30 de zile, motivînd că în cazul admiterii apelurilor declarate pe motivul încălcării prevederilor art.33 Cod de procedură penală la examinare cauzei în prima instanță, sentința urmează a fi casată cu remiterea cauzei la rejudecare în aceeași instanță, părțile revenind la poziția inițială, unde față de inculpate, la faza urmării penale, a fost aleasă măsura preventivă - obligarea de nepărăsire a țării. Astfel, reieșind din rezonanța socială a faptei incriminate lui A.Pirojoc și E.Zaharia, gravitatea acesteia, care se atribuie la infracțiunile deosebit de grave, precum și conștientizînd greutatea pedepsei pe care riscă să o poarte, există riscul eschivării inculpatelor de la prezentarea în fața instanței de judecată, ceea ce va duce la tergiversarea examinării cauzei penale, la influențarea părților vătămate și a martorilor, în vederea depunerii unor declarații ce nu corespund adevărului.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 17 august 2016, au fost admise apelurile declarate de avocații Gh.Odobescu și D.Gubceac în numele inculpatelor E.Zaharia și A.Pirojoc, casată sentința și dispisă rejudecarea cauzei în prima instanță.

Totodată, prin încheierile Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 17 august 2016, s-a dispus admiterea demersului procurorului și s-a aplicat în privința lui A.Pirojoc și E.Zaharia măsura preventivă - arestul preventiv pe un termen de 30 de zile, fiecare, cu eliberarea mandatului de arestare. Începutul termenului de arest preventiv urmînd a fi calculat lui A.Pirojoc și E.Zaharia din 17.08.2016.

Instanța de apel în motivarea soluției adoptate, ținînd cont de prevederile art.176 alin.(2), (3), 185 alin.(1), 186 alin.(7) Cod penal și de situația că urmează să dispună casarea sentinței, cu remiterea cauzei la rejudecare, sentința prin care inculpatele au fost condamnate la o pedeapsă reală sub formă de închisoare, a conchis că demersul procurorului este unul întemeiat, la caz fiind prezente împrejurări care servesc temei pentru aplicarea măsurii preventive sub formă de arest preventiv în privința lui E.Zaharia și A.Pirojoc, și că această măsură preventivă este în

coraport cu caracterul rezonabil al bănuielii, gravitatea și gradul prejudiciabil al faptei incriminate acestora.

Colegiul penal a apreciat ca fiind rezonabilă bănuiala privind comiterea de către E.Zaharia și A.Pirojoc a infracțiunii incriminate, fiind confirmată prin plîngerile părților vătămate și declarațiile acestora depuse la etapa urmăririi penale, precum înscrisurile și corpurile delictelor prezente la materialele cauzei, de pericolul social al faptei imputate, care face parte din categoria infracțiunilor deosebit de grave, pentru care legea penală prevede exclusiv pedeapsa sub formă de închisoare. Reținînd aceste circumstanțe, instanța a conchis că inculpatele conștientizînd severitatea pedepsei pe care o riscă în cazul în care vor fi recunoscute vinovate, acestea, fiind plasate în libertate, vor întreprinde măsuri în vederea eschivării de la răspundere, prin ce se va periclita examinarea în termen a cauzei penale, precum și cursul normal al procesului judiciar.

De asemenea, instanța a considerat că, reieșind din gravitatea faptei incriminate, precum și înțelegînd consecințele ce pot surveni în cazul în care vor fi recunoscute vinovate, și anume faptul că riscă o pedeapsă sub formă de închisoare, inculpatele vor putea influența persoanele figurante pe caz - părțile vătămate și martorii, în vederea depunerii unor declarații neveridice, în folosul său, cu scopul de a evita sau de a-și ușura răspunderea penală, prin ce va fi pusă în pericol obiectivitatea procesului penal, la caz, existînd riscul împiedicării stabilirii adevărului, care se confirmă prin faptul că domiciliul lui E.Zaharia și A.Pirojoc este amplasat în localitatea în care își au domiciliul și părțile vătămate, fapt ce în cazul plasării în libertate a acestora, ar genera și situații de conflict, inclusiv și dezordine socială.

Totodată, instanța a conchis că este imposibilă aplicarea față de inculpate a unor măsuri preventive mai blînde decît arestarea preventivă, întru prevenirea riscului eschivării acestora, împiedicarea bunei desfășurări a judecării cauzei și asigurarea executării sentinței, în cazul în care acestea vor fi recunoscute vinovate în săvîrșirea infracțiunii incriminate.

Respectiv, instanța a concluzionat că aplicarea măsurii preventive - arestul, nu contravine prevederilor art.5 alin.(1) lit.c) din CEDO, deoarece această măsură urmărește un scop legal, respectiv, privarea de libertate a inculpatelor este legală, necesară și proporțională pericolului social al faptelor ce li se incriminează, urmărește drept scop desfășurarea normală a procesului penal, acordarea posibilității examinării cauzei în termeni rezonabili, garantarea desfășurării unui proces penal obiectiv și echitabil, asigurarea executării pedepsei ce urmează a fi stabilită în cazul demonstrării vinovăției lui E.Zaharia și A.Pirojoc, astfel, în asemenea condiții fiind evidentă necesitatea aplicării arestării preventive în privința acestora.

Concomitent, instanța de apel a respins argumentele avocatului I.Dănoi referitor la starea sănătății lui E.Zaharia, pe motiv că acordarea serviciilor medicale este posibilă și în instituțiile penitenciare, iar deținutei îi este garantat dreptul la asistență medicală, care este acordată de către personalul medical calificat, ori de cîte ori este necesar.

5. Împotriva încheierii date au declarat recurs:

- avocatul D.Gubceac în numele inculpatei A.Pirojoc, care solicită casarea încheierii, cu înlocuirea măsurii preventive mai ușoare, deoarece în cauză instanța a aplicat cea mai severă măsură preventivă, la caz nefiind întrunite acele patru riscuri care pot justifica arestarea, fiindcă din momentul ce instanța a dispus rejudecarea cauzei în prima instanță, părțile sînt puse pe poziții de egalitate; - partea acuzării nu a dovedit că inculpata A.Pirojoc va putea influența părțile vătămate și martorii, de rînd ce ultima s-a prezentat la toate ședințele de judecată și a participat la toate măsurile de investigație efectuate de organele de urmărire penală, iar existența unei bănuieli rezonabile nu este suficientă pentru arestare; - prin măsura preventivă aplicată lui A.Pirojoc i-a fost încălcat dreptul la libertatea individuală garantată de art.5 alin.(1) lit.b) din CEDO și art.25 din Constituția R.Molodva, deoarece nu s-a dovedit existența necesității de a aplica măsura preventivă arestul, întru a împiedica inculpata să săvîrșescă o infracțiune sau să

fugă după săvârșirea acesteia, de rînd ce cauza penală a fost remisă în prima instanță la 10.02.2015, dar sentința pronunțată la 25.04.2016, perioadă în care inculpata nu s-a eschivat de la prezența în instanța de judecată, sau să fi influențat părțile vătămate întru stabilirea adevărului pe caz; - instanța nu a reținut că prezumția nevinovăției persoanei este în favoarea eliberării acesteia, precum nu a ținut cont și de jurisprudența CtEDO (cauzele Neumeister vs Austria, Mckay vs the United Kingddom, Labita vs Italy, Yagci and Sargm vs Turkey);

- avocatul I.Dănoi în numele inculpatei E.Zaharia, care solicită casarea încheierii, prin care demersul procurorului privind aplicarea măsurii preventive - arest preventiv să fie respins, invocînd că instanța de apel la emiterea încheierii a încălcat dispozițiile imperative prevăzute de art.177 alin.(1¹) Cod de procedură penală, nu a indicat temeiurile ce au stat la aplicarea acestei măsuri preventive - arestul, care este o măsură prea severă, ce se aplică doar în situații excepționale, prin ce a fost îngădit dreptul inculpatei de a avea libertatea de a circula; - instanța nu a ținut cont de vîrsta și starea sănătății inculpatei, care suferă de diabet zaharat și hipertensiune arterială de gr.2 cu risc înalt, fapt confirmat prin adeverința eliberată de Centrul de sănătate Edineț, avînd necesitatea de a primi lunar preparate pentru bolile de care a fost diagnosticată, precum și de faptul că ultima are loc permanent de trai, lipsind riscurile de a presupune că inculpata ar putea să se ascundă de instanță, ori să împiedice stabilirea adevărului în procesul penal, ori să săvîrșească alte infracțiuni.

6. Judecînd recursurile declarate în raport cu materialele cauzei și motivele invocate, ascultînd opinia avocaților, a inculpatelor și a procurorului, Colegiul penal conchide că recursurile sînt neîntemeiate și urmează a fi respinse din următoarele considerente.

Verificînd legalitatea și temeinicia aplicării în privința lui I.Pirojoc și E.Zaharia a măsurii preventive - arestarea preventivă pe un termen de 30 de zile, Colegiul penal consideră că instanța de apel a ținut cont în deplină măsură de prevederile art.176, 185-186, 329 Cod de procedură penală.

Conform art.311, 312, 329, 416 Cod de procedură penală, instanța de apel, deliberînd asupra apelului, dacă este necesar, poate hotărî aplicarea dispozițiilor privitoare la măsurile preventive. În cazul aplicării termenului arestării preventive, hotărîrea instanței poate fi atacată, în termen de 3 zile, în instanța ierarhic superioară cu recurs, pentru efectuarea controlului judiciar al legalității hotărîrii respective.

Instanța de recurs verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărîrea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Potrivit prevederilor art.175 Cod de procedură penală, măsurile preventive sînt orientate spre a asigura buna desfășurare a procesului penal sau a împiedica bănuitul, învinuitul, inculpatul să se ascundă de urmărirea penală sau de judecată, spre aceea ca ei să nu împiedice stabilirea adevărului ori spre asigurarea de către instanță a executării sentinței.

Conform art.176 alin.(1) Cod de procedură penală, măsurile preventive pot fi aplicate de către procuror, din oficiu ori la propunerea organului de urmărire penală, sau, după caz, de către instanța de judecată numai în cazurile în care există suficiente temeiuri rezonabile de a presupune că bănuitul, învinuitul, inculpatul ar putea să se ascundă de organul de urmărire penală sau de instanță, să împiedice stabilirea adevărului în procesul penal ori să săvîrșească alte infracțiuni, de asemenea ele pot fi aplicate de către instanță pentru asigurarea executării sentinței.

Alineatul (2) al aceluiași articol prevede că, arestarea preventivă și măsurile alternative arestării se aplică numai persoanei care este bănuită, învinuită de săvîrșirea unei infracțiuni grave, deosebit de grave sau excepțional de grave, iar în cazul existenței unei bănuieli rezonabile privind săvîrșirea altor infracțiuni, ele se aplică învinuitului, inculpatului care a comis cel puțin una din acțiunile menționate la alin.(1).

Astfel, Colegiul penal consideră că, în speță, sînt prezente temeiurile indicate mai sus, fiind probat faptul necesității aplicării în privința inculpatelor A.Pirojoc și E.Zaharia a măsurii preventive sub formă de arest preventiv pentru un termen de 30 de zile, reieșind din gravitatea infracțiunii incriminate, complexitatea cauzei penale și bănuiala rezonabilă că acestea au săvîrșit infracțiunea imputată.

Colegiul penal reține faptul că inculpatele A.Pirojoc și E.Zaharia sînt învinuite de săvîrșirea infracțiunii prevăzute de art.190 alin.(5) Cod penal, sancțiunea căruia, la momentul comiterii faptelor, prevedea pedeapsa închisorii de la 8 la 15 ani, cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate pe un termen de pînă la 5 ani și, în temeiul art.16 Cod penal, aceasta face parte din categoria infracțiunilor deosebit de grave.

Prin urmare, în opinia instanței de recurs, și pe motivul expus este justă constatarea instanței că sînt întrunite toate condițiile legale enunțate supra, necesare pentru aplicarea măsurii preventive în privința lui A.Pirojoc și E.Zaharia - arestul, pe un termen de 30 de zile, din punct de vedere al dreptului intern, și anume existînd o bănuială rezonabilă că inculpatele au săvîrșit faptele care le-au fost incriminate - escrocheria, adică dobîndirea ilicită a bunurilor altor persoane prin înșelăciune, cu cauzare de daune în proporții deosebit de mari, în sumă totală de 3 316 977,37 lei, în privința a 14 părți vătămate, și că acestea ar putea să se ascundă de instanță, iar în caz că va fi dovedită vinovăția lor, de la executarea pedepsei.

În acest context, instanța de apel întemeiat a considerat că aplicarea arestului preventiv față de A.Pirojoc și E.Zaharia este oportună, din motiv că există pericolul social concret pe care l-ar reprezenta pentru ordinea publică lăsarea în libertate a inculpatelor, așa cum s-a statuat în mod constant în jurisprudența CEDO.

Prezervarea ordinii publice este apreciată însă ca un element pertinent și suficient pentru privarea de libertate a unei persoane, dacă se bazează pe fapte de natură să arate că eliberarea persoanei respective ar tulbura în mod real ordinea publică.

Este adevărat că pericolul pentru ordinea publică nu se confundă cu pericolul social ca trăsătură esențială a infracțiunii, dar aceasta nu înseamnă că în aprecierea pericolului pentru ordinea publică trebuie făcută abstracție de gravitatea faptei.

Sub acest aspect se constată că, în speță, existența pericolului public rezultă din însuși pericolul social al infracțiunii pentru care sînt cercetate inculpatele, avîndu-se în vedere reacția publică la comiterea unei astfel de infracțiuni.

Prin urmare, la stabilirea pericolului public se pot avea în vedere și date privitoare la fapte, date, care în speță sînt de natură a crea un sentiment de insecuritate, credința că justiția nu acționează îndeajuns împotriva infracționalității, în lipsa luării măsurii arestării preventive.

Din probele administrate în cauză, rezultă că lăsarea în libertate a inculpatelor prezintă un pericol concret pentru ordinea publică determinat de: natura faptelor - dobîndirea ilicită a bunurilor altei persoane prin înșelăciune și abuz de încredere, prin falsificarea contractelor de împrumut a mijloacelor bănești, prin ce au cauzat daune în proporții deosebit de mari părților vătămate; sfera relațiilor sociale lezate - dreptul contra patrimoniului, relațiilor sociale cu privire la posesia asupra bunurilor străine și cu privire la libertatea manifestării de voință și minimul necesar de încredere; circumstanțele concrete în care au fost săvîrșite faptele.

Astfel spus, instanța de apel corect a statuat că temeiurile invocate de procuror corespund cerințelor legislației în vigoare prevăzute la art.176 alin.(3) Cod de procedură penală.

Aspectele invocate mai sus se circumscriu cerințelor Curții Europene pentru Drepturile Omului, fiind conforme caracterului detenției preventive, în sensul că detenția este justificată doar dacă se face dovadă că asupra procesului penal planează *cel puțin unul dintre următoarele pericole*, care trebuie apreciate în concret pentru fiecare caz în parte:

- pericolul de săvîrșire a unor noi infracțiuni;

- pericolul de distrugere a probelor;
- riscul presiunii asupra martorilor sau pericolul de dispariție a inculpatului,
- pericolul de a fi tulburată liniștea publică.

Recomandarea nr.R(80) 11 a Comitetului de Miniștri a Consiliului Europei prevede la pct.3 că, detenția provizorie nu poate fi ordonată decât dacă persoana în cauză este bănuită că a săvârșit o infracțiune și sînt motive serioase de a se crede că există unul sau mai multe dintre următoarele pericole: cel de fugă, cel de obstrucționare a justiției, ori acela ca acuzatul să nu comită o nouă infracțiune gravă. Punctul 4 din Recomandare specifică în plus că, dacă existența nici unuia dintre pericolele enunțate nu a putut fi stabilită, detenția provizorie s-ar putea totuși justifica, în mod excepțional, în anumite cazuri în care se comite o infracțiune deosebit de gravă.

Analizînd acest text de lege prin prisma actelor și lucrărilor dosarului, instanța de recurs conchide că, la caz, există dovezi certe privind existența pericolelor apreciate, și anume:

- riscul de comiterea a unei infracțiuni din categoria celor deosebit de grave, luîndu-se în considerație antecedentele penale ale inculpatelor, care au mai fost condamnate anterior pentru același gen de infracțiune, ceea ce denotă convingerea că dînselle vor putea comite o nouă infracțiune;

- riscul împiedicării bunei desfășurări a procesului penal în termeni rezonabili;

- pericolul de dispariție a inculpatelor de la prezentarea în instanță, reieșind din caracterul pedepsei și severitatea acesteia, prevăzută de sancțiunea articolului în baza căruia acestea sînt invinuite, precum și sumele prejudiciabile și posibilitățile materiale de care dispun A.Pirojoc și E.Zaharia în legătură cu activitatea economică pe care au desfășurat-o în Asociația de Economii și Împrumut a cetățenilor „Bădragii Noi”, SA „Corporația de Finanțare Rurală”;

- pericolul de a fi tulburată liniștea publică, deoarece aflarea lor la libertate va declanșa reacții în rîndul ordinei publice, determinate din faptele săvârșite, fiindcă li se impute că infracțiunea a fost comisă în localitatea de unde sînt de baștină inculpatele și părțile vătămate, care au fost prejudicate în urma acțiunilor acestora și lăsarea inculpatelor în libertate în acest moment procesual nu este oportună, rezonanța faptelor nestopîndu-se;

- inclusiv faptul că inculpatelor li se incriminează săvîrșirea unei infracțiuni deosebit de gravă.

Pentru toate aceste motive, Colegiul apreciază că aplicarea arestării preventive se întemeiază pe o stare de fapt periculoasă pentru societate, fiind dovedită existența pericolului pe care inculpatele îl reprezintă, pericolul de săvîrșire a unor noi infracțiuni și pericolul de a fi tulburată liniștea publică, pericol de natură a menține buna desfășurare a procesului penal care va avea loc în prima instanță, aspect care se pliază pe însuși scopul măsurilor preventive, acesta avizînd întocmai asigurarea bunei desfășurări a procesului penal.

În plus, principiul proporționalității impune ca atunci cînd se ia o măsură privativă de libertate trebuie să se aibă în vedere necesitatea realizării unui echilibru între necesitatea într-o societate democratică de apărare a interesului public și importanța dreptului la libertate al inculpatului.

Pentru aspectele mai sus prezentate, Colegiul penal constată că acest echilibru este respectat, măsura preventivă luată în privința inculpatelor nefiind disproportională cu necesitatea apărării într-o societate democratică a interesului public, reieșind din faptul că interesul social al protejării societății primează interesului personal al inculpatelor de a fi cercetați în stare de libertate.

Referitor la argumentul avocatului că instanța de apel nu a luat în considerație starea sănătății inculpatei E.Zaharia, Colegiul penal îl va respinge ca neîntemeiat, deoarece asupra acestui argument s-a expus motivat instanța de apel în încheierea adoptată. Mai mult, starea

precară a sănătății nu constituie prin sine un motiv de refuz în arestarea sau de eliberarea din arest, atît timp cît persoana poate fi tratată în detenție, o soluție contrară se impune doar atunci cînd tratarea persoanei în detenție este imposibilă și neacordarea asistenței medicale prezintă un pericol iminent pentru viața sau sănătatea acesteia, ce la caz nu a fost probat, fiindcă din informația prezentată de Instituția Medico-Sanitară Publică „Centrul de sănătate Edineț” se confirmă faptul că inculpata se află la evidența medicului de familie și endocrinolog cu diagnosticul „diabet zahart și hipertensiune arterială” și că urmează să primească lunar preparatele recomandate pentru bolile diagnosticate, nefiind constatat că tratarea acesteia în detenție este imposibilă, sau va duce la agravarea sănătății ei.

În asemenea circumstanțe, Colegiul penal conchide că instanța de apel corect a aplicat normele de procedură la aplicarea măsurii arestului preventiv în privința inculpatelor A.Pirojoc și E.Zaharia, deoarece circumstanțele sus menționate sînt suficiente, justificate și permit a concluziona despre existența riscului real de ingerință a inculpatelor în cursul normal al justiției, împiedicării bunei desfășurări a procesului penal în termeni rezonabili, riscul privind săvîrșirea de noi infracțiuni, pericolul de dispariție a inculpatelor de la prezentarea în instanță, pericolul de a fi tulburată liniștea publică.

Alte măsuri se pare a fi insuficiente pentru a proteja în mod eficient acest interes, neimpunîndu-se luarea unei alte masuri preventive sau neprivative de libertate.

Prin urmare, Colegiul penal conchide că nu au fost stabilite careva încălcări ale normelor legale de natură să afecteze hotărîrile adoptate și, din aceste considerente, recursurile avocaților urmează a fi respinse, ca inadmisibile, cu menținerea încheierilor contestate.

7. În conformitate cu prevederile art.art.175, 185, 186, 329, 449 alin.(1) pct.1) lit.c) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție

D E C I D E :

Respinge recursurile declarate de avocații Gubceac Dmitrii și Dănoi Ion în numele inculpatelor Pirojoc Angela și Zaharia Eva, împotriva încheierilor Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 17 august 2016, prin care a fost admis demersul procurorului Formusatii Andrei privind aplicarea măsurii preventive sub formă de arest preventiv pe un termen de 30 zile în privința lui Zaharia Eva și Pirojoc Angela, cu menținerea încheierilor contestate.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 01 septembrie 2016.

Președinte

Nicolae Gordilă

Judecători

Elena Covalenco

Iurie Diaconu